

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL I. P. 2015-11-29 SKUNDO**

2016 m. sausio 27 d. Nr. S-23 (7-286/2015)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:

komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Veršelienės
Lauros Milašiūtės
Rasos Stravinskaitės – pranešėja
Andriaus Veniaus
Linos Vosylienės

sekretoriaujant
mokesčių administratoriaus atstovui
mokesčių mokėtojui nedalyvaujant

J. D.
J. O.

2016 m. sausio 5 d. posėdyje išnagrinėjusi I. P. (toliau – Pareiškėjas) skundą dėl Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Muitinės departamentas, centrinis mokesčių administratorius) 2015-11-06 sprendimo Nr. 1A-493, n u s t a t ė:

Vilniaus teritorinė muitinė (toliau – Vilniaus TM, vietos mokesčių administratorius) 2014-01-09 sprendimu Nr. 2TR-19-0007 Pareiškėjui už neteisėtai į Bendrijos muitų teritoriją įvežtas prekes įregistravo mokestinę prievolę: 769 Lt muitą, 1776 Lt pridėtinės vertės mokestį (toliau – PVM), 132 Lt delpinigių ir 255 Lt baudą.

Nesutikdamas su Vilniaus TM sprendimu, Pareiškėjas 2014-03-28 su skundu kreipėsi į Muitinės departamentą, nuroydamas, jog 2011 metais jis pametė savo asmens dokumentą, apie šį įvykį pranešė policijai, o 2011 m. kovo 30 d. jau turėjo naują asmens tapatybę patvirtinantį dokumentą. Pasak Pareiškėjo, jis iš Lietuvos Respublikos nebuvo išvykęs jau 10 metų, todėl negalėjo Šveicarijoje įsigyti automobilio „Land Rover“, o ant muitinės atsiųsto dokumento parašas yra ne jo. Pareiškėjas centriniam mokesčių administratoriui pateikė papildomus dokumentus (pažymą iš ikiteisminį tyrimą atliekančios institucijos ir kt.), kurių Vilniaus TM, priimdama sprendimą, nebuvo įvertinusi. Vilniaus apskrities vyriausiojo policijos komisariato Vilniaus m. antrojo policijos komisariato Kriminalinės policijos skyriaus (toliau – Vilniaus VPK) 2014-03-14 pažymoje nurodyta, kad yra atliekamas ikiteisminis tyrimas Nr. 13-1-00264-14, pagal Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso (toliau – BK) 300 straipsnio 1 dalyje (dokumentų klastojimas) numatytos nusikalstamos veikos požymius dėl to, kad pasinaudojus prarasta asmens tapatybės kortele ir suklastojus dokumentus, buvo užregistruoti septyni automobiliai, tarp kurių ir „Land Rover Freelander“ (kėbulo Nr. *duomenys neskelbtini*).

Muitinės departamentas 2014-04-08 sprendimu Nr. 168 pavedė Vilniaus TM atlikti pakartotinį patikrinimą ir įvertinus Pareiškėjo pateiktus dokumentus, priimti naują sprendimą.

Vilniaus TM 2014-05-16 priėmė sprendimą Nr. 2TR-19-0143, kuriuo sustabdė sprendimo dėl Pareiškėjo skolos muitinėje įregistravimo priėmimą, iki bus baigtas ikiteisminis tyrimas Nr. 13-1-00264-14 ir surinkti visi dokumentai bei informacija, reikalinga sprendimui priimti. Vilniaus TM 2015-05-06 gautas 2015-05-06 Vilniaus apskrities VPK raštas Nr. 10-5-117887 su 2014-11-07 Vilniaus apylinkės prokuratūros nutarimu sustabdyti ikiteisminį tyrimą. VĮ „Regitra“ 2015-06-03 informavo muitinę (2015-06-03 raštas Nr. (1.5)-24-852), kad registruojant automobilį buvo pateikta asmens tapatybės kortelė Nr. *duomenys neskelbtini*, t. y. naujai Pareiškėjui išduota, o ne prarasta asmens tapatybės kortelė. Remdamasi nustatytomis aplinkybėmis, 2015-07-15 Vilniaus TM sprendimu Nr. 2TR-19-0066 nusprendė pripažinti Pareiškėją skolininku muitinei, nurodydama jam sumokėti 223 Eur muitą, 514 Eur PVM, 73 Eur baudą ir 123 Eur delspinigius.

Vilniaus TM minėtame sprendime nurodyta, kad pagal VĮ „Regitra“ muitinei pateiktus duomenis apie Lietuvos Respublikoje 2013 m. gegužės mėnesį įregistruotus automobilius, kurie iki registracijos Lietuvoje buvo registruoti Šveicarijos Konfederacijoje, atlikusi paiešką muitinės turimoje duomenų bazėje dėl automobilio „Land Rover Freelander“ 2,5 V6 (kėbulo Nr. *duomenys neskelbtini*, variklio darbinis tūris 2497 cm³, variklio galia 130 kW), teritorinė muitinė nustatė, kad minėtas automobilis nedeklaruotas Lietuvos muitinėje. Automobilis įregistruotas Pareiškėjo vardu, 2015-05-23 pateiktas prašymas registruoti transporto priemonę Nr. 9559726, pirkimo–pardavimo sutartis, kurioje nurodoma, kad pirkėjas yra Pareiškėjas, o pardavėjas – M. A. .

Priimtame sprendime atsakydamas į Pareiškėjo skundo motyvus, Muitinės departamentas nurodė, kad ginčo situacijoje taikytinos 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą (toliau – Bendrijos muitinės kodeksas), ir 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodekso įgyvendinimo nuostatas (toliau – Bendrijos muitinės kodekso įgyvendinimo nuostatos), taip pat Mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) nuostatos.

Vilniaus TM pakartotinai išnagrinėjusi surinktą informaciją ir dokumentus nustatė, kad registruojant automobilį VĮ „Regitra“ kartu su prašymu įregistruoti transporto priemonę buvo pateikta: 2013-05-08 pirkimo dokumentas, kuriame nurodytas pardavėjas M. A. , adresas: *duomenys neskelbtini* (gyvenamoji vieta Ciurichas) ir pirkėjas I. P. , automobilio „Land Rover“ registracijos liudijimas, I. P. asmens tapatybės kortelė Nr. *duomenys neskelbtini*, išduota 2011-03-30 ir šiuo metu galiojanti.

Atsižvelgęs į tai, kad Vilniaus apylinkės prokuratūra (2014-11-07 nutarimas), atlikusi visus reikiamus procesinius veiksmus ir išnaudojusi visas galimybes, nenustatė asmens, kuris, Pareiškėjo teigimu, suklastojęs pirkimo–pardavimo sutartį, jo vardu registravo automobilį „Land Rover“ ir į tai, kad, registruojant šį automobilį VĮ „Regitra“, buvo pateikta ne 2011-02-25 pavogta asmens tapatybės kortelė Nr. *duomenys neskelbtini*, o 2011-03-30 išduota ir iki šiol galiojanti asmens tapatybės kortelė Nr. *duomenys neskelbtini*, Muitinės departamentas konstatavo, jog pagrįstai pripažinta, kad Pareiškėjas, įsigijęs automobilį, jo nedeklaravo muitinėje. Muitinės departamentas Pareiškėjo motyvus, jog automobilio registracijos metu VĮ „Regitra“ atsakingi pareigūnai netinkamai vykdė jiems pavestas pareigas ir nesutikrino galiojančių ir negaliojančių asmens dokumentų, Pareiškėjui nepateikus jokių tai patvirtinančių įrodymų, pripažino gynybine pozicija. Atsakydamas į Pareiškėjo skundo motyvus, jog buvo atlikta Pareiškėjo rašysenos ekspertizė, kurios išvadoje nurodyta, kad Pareiškėjo parašas ant 2015-05-23 pateikto prašymo registruoti transporto priemonę Nr. 9559726 ir automobilio pirkimo–pardavimo sutarties yra suklastotas, Muitinės departamentas nurodė, kad 2014-10-24 specialisto išvadoje Nr. 140-(4680)-IS1-5434 nurodoma, kad „parašai, esantys 2013-05-23 prašyme dėl transporto priemonės registracijos Nr. 9559726; 2013-05-08 dokumente „KAUFERTRAG“ <...>, tikėtina, yra atlikti ne I. P. , o kito asmens ranka. Pasak Muitinės departamento, išvada pateikta tikėtinoje formoje dėl priežasčių, nurodytų tiriamojoje akto dalyje“.

Apibendrinus tai, kas aptarta, Muitinės departamento sprendime nurodyta, jog atsižvelgiant į tai, kad ikiteisminio tyrimo metu visi reikiami proceso veiksmai buvo atlikti ir

išnaudotos visos galimybės, siekiant nustatyti nusikalstamą veiką padariusį asmenį, tačiau toks asmuo nenustatytas (2014-11-07 nutarimas stabdyti ikiteisminį tyrimą); taip pat į tai, jog Pareiškėjas nepaaiškina, koku būdu automobilis buvo užregistruotas būtent su naujai išduota jo asmens tapatybės kortele, o vadovaujasi tik prielaidomis ir spėjimais dėl VĮ „Regitra“ darbuotojų aplaidumo, atsižvelgiant į tai, kad VĮ „Regitra“ 2015-06-05 raštu (Vilniaus TM gautas 2015-06-08) patvirtino, jog automobilis buvo užregistruotas Pareiškėjo vardu ir būtent su Pareiškėjui naujai išduota asmens tapatybės kortele Nr. *duomenys neskelbtini*, o automobilio registracijos faktas nėra nuginčytas, nėra pagrindo tenkinti Pareiškėjo skundą ir naikinti Vilniaus TM muitinės sprendimą.

Pareiškėjas nesutinka su Muitinės departamento sprendimu, pateikdamas nesutikimo su sprendimu motyvus.

Pirmiausia nurodoma, jog dokumentai automobiliui „Land Rover Freelander“ registruoti Pareiškėjui nežinomo asmens buvo pateikti ne 2015-05-23 (kaip nurodoma Muitinės departamento sprendime), o 2013-05-23, todėl tikėtina, kad nagrinėjant Pareiškėjo skundą, buvo analizuojamos visiškai kito įvežto automobilio į Lietuvos Respublikos teritoriją automobilio registravimo VĮ „Regitra“ aplinkybės. Atkreiptas dėmesys ir į tai, jog tiek nagrinėjant skundą Vilniaus TM, tiek Muitinės departamente, buvo vadovaujamosi VĮ „Regitra“ 2015-06-03 raštu Nr. (1.5)-24-852 ir kartu pateiktais papildomais dokumentais: 2013-05-08 sudaryta automobilio pirkimo–pardavimo sutartimi, automobilio techniniu pasu. Tačiau nepateikiami duomenys apie tai, kokia Pareiškėjo asmens tapatybės kortelė buvo pateikta VĮ „Regitra“. Pareiškėjo manymu, tikėtina, kad Muitinės departamentas vadovavosi ne iki galo surinktais rašytiniais įrodymais, o tik prielaidomis.

Pasak Pareiškėjo, nagrinėjant jo skundą, nebuvo išnagrinėtos visos bylos aplinkybės bei tinkamai įvertinti pateikti rašytiniai įrodymai. Pareiškėjas nurodo, jog pateikdamas skundą Muitinės departamentui, nurodė ir pateikė iš darbdavio dokumentus, jog dirbo šaltkalviu UAB „R1“, o tuo metu, kai buvo registruojamas automobilis, buvo UAB „R1“ teritorijoje ir nebuvo pasišalinęs iš įmonės teritorijos, todėl visiškai neaišku, kaip Pareiškėjas galėjo registruoti automobilį.

Pasak Pareiškėjo, jis neužsiima jokia kita komercine–ūkiniu veikla ir gauna tik darbo užmokestį, 10 metų nebuvo išvykęs iš Lietuvos ir neturi vairuotojo pažymėjimo. Pareiškėjas paaiškina, kad 2011 metais buvau užpultas ir panaudojus fizinį smurtą apvogtas, tuo metu dingo jo piniginė ir asmens dokumentai, o 2011-03-30 buvo išduoti nauji asmens dokumentai. Per laikotarpį, kai Pareiškėjas buvo užpultas ir prarado dokumentus bei išsiėmė naujus dokumentus, jo vardu VĮ „Regitra“ buvo registruoti 7 automobiliai. Tokios faktinės aplinkybės paaiškėjo pradėjus ikiteisminį tyrimą baudžiamojoje medžiagoje Nr. 13-1-00264-14, tačiau į šias aplinkybes nebuvo atsižvelgta. Nagrinėjant Pareiškėjo bylą, nebuvo atsižvelgta ir į tai, jog ikiteisminis tyrimas nėra baigtas, o yra sustabdytas ir tęsiama įtariamųjų (subjektų) paieška. Tai patvirtina, kad buvo netinkamai ištirti bei įvertinti įrodymai. Mokesčių administratorius aplinkybę, jog automobilis buvo registruotas panaudojus Pareiškėjo asmens dokumentus, nors Pareiškėjas to net nežinojo, vertino kaip prievolę pateikti deklaraciją muitinei bei sumokėti atitinkamus mokesčius.

Pareiškėjas kritiškai vertina Muitinės departamento motyvą, jog jis negalėjo nurodyti, kaip registruojant automobilį, buvo panaudotas jo asmens dokumentas. Pareiškėjui neaišku, kaip jis gali pateikti rašytinius įrodymus ar paaiškinimus, koku būdu buvo panaudoti jo dokumentai. Pasak Pareiškėjo, institucijoms nagrinėjančioms jo skundą ir buvo nurodyta, kad sužinojus apie neteisėtą dokumentų panaudojimą, nedelsiant buvo kreiptasi į teisėsaugos institucijas su pareiškimu apie sužinotas faktines aplinkybes. Todėl teigiama, kad nagrinėjant skundus buvo vadovaujamosi tik prielaidomis ir neanalizuojama tikroji teisinė padėtis bei aplinkybės.

Pažymima, jog pradėjus ikiteisminį tyrimą Nr. 13-1-00264-14, buvo atlikta Pareiškėjo rašysenos ekspertizė, kurios metu nustatyta, kad VĮ „Regitra“ 2013-05-23 pateiktame prašyme dėl transporto priemonės registravimo Nr. 9559726 Pareiškėjo parašas yra suklastotas. Todėl Muitinės departamento išvada, jog tyrimo akte nurodoma, kad Pareiškėjo parašas tik tikėtina suklastotas, vertinamas kritiškai. Skunde teigiama, kad, susipažinus su ikiteisminio tyrimo

medžiaga Nr. 13-1-00264-14, paaiškėjo, jog visi Pareiškėjo vardu registruoti automobiliai yra paieškomi ir paieška nenutraukta iki šios dienos. Dalies automobilių savininkai iki registracijos Pareiškėjo vardu yra Lietuvos Respublikos piliečiai, o dalies – Vokietijos piliečiai. Kadangi tokia informacija yra operatyvinio pobūdžio, todėl rašytinių įrodymų Pareiškėjas pateikti negalėjo. Nurodoma, kad Vokietijoje pirktų automobilių dokumentai akivaizdžiai yra užpildyti vėliau, nei jie buvo nupirkti, nes matyti dokumentų užpildymo skirtumai. Buvo reikalauta išsireikalauti ikiteisminio tyrimo medžiagą, tačiau jokie veiksmai nebuvo atlikti.

Skunde teigiama, jog MAĮ 138 str. nustato, kad mokesčių įstatymų pažeidimu yra laikomas tik neteisėtas asmenų elgesys, kuriuo yra pažeidžiami mokesčių įstatymų reikalavimai. Neteisėtas elgesys pasireiškia tik tyčiniu arba neatsargiu asmens veikimu. To paties įstatymo 8 str. 3 d. nustato, kad mokesčių administratorius, administruodamas mokesčius, privalo vadovautis protingumo ir teisingumo kriterijais, o MAĮ 10 str. nurodo, kad mokesčių teisiniuose santykiuose viršenybė teikiama šių santykių dalyvių veiklos turiniui, o ne jos formaliai išraiškai. Pažymima, jog Vilniaus TM, o vėliau ir Muitinės departamentas, vertindami susiklosčiusią situaciją, formaliai vertino visas bylos aplinkybes ir priėmė sprendimus, neatsižvelgdami į tai, kad Pareiškėjas automobilių pirkimo–pardavimo veiklos nevykdė, pats automobilio neturi. Pareiškėjas pažymi, jog jokių veiksmų, procedūrų, kurios sukeltų pareigą deklaruoti muitinei turto įsigijimą bei sumokėti mokesčius, neatliko, todėl Pareiškėjas jokių neteisėtų veiksmų (tyčia ar dėl neatsargumo) neatliko. Pareiškėjas nurodo, jog apie jo vardu registruotus automobilius sužinojo tik gavęs pranešimą iš Vilniaus TM, o apie kitus šešis registruotus automobilius – tik pradėjus ikiteisminį tyrimą Nr. 13-1-00264-14.

Remdamasis šiais motyvais, Pareiškėjas prašo naikinti Muitinės departamento sprendimą.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija) konstatuoja, kad Pareiškėjo skundas atmetinas, Muitinės departamento sprendimas tvirtintinas.

Ginčas byloje kilo dėl mokestinės prievolės įregistravimo Pareiškėjo atžvilgiu teisėtumo ir pagrįstumo, mokesčių administratoriui konstatavus, kad Pareiškėjas įsigijo prekę (automobilį „Land Rover Freelander“, kėbulo Nr. *duomenys neskelbtini*), kuri į Bendrijos muitų teritoriją yra įvežta neteisėtai.

Bylos įrodymai patvirtina, jog Vilniaus TM pakartotinio patikrinimo metu pagal VĮ „Regitra“ pateiktus duomenis nustatė, kad: 1) automobilis „Land Rover Freelander“ (kėbulo Nr. *duomenys neskelbtini*) iki 2013-05-23 registracijos Lietuvos Respublikoje buvo įregistruotas Šveicarijos Konfederacijoje ir nėra deklaruotas Lietuvos muitinėje; 2) Pareiškėjo vardu nuosavybės teise minėtas automobilis buvo įregistruotas VĮ „Regitra“ pagal jo 2013-05-23 prašymą Nr. 9559723 „Dėl transporto priemonių registravimo“, 2013-05-08 pirkimo–pardavimo sutartį, kurioje nurodyta, kad pirkėjas yra Pareiškėjas, gyvenantis *duomenys neskelbtini*, o pardavėjas – M. A. , gyvenantis *duomenys neskelbtini* (gyvenamoji vieta – *Zürich*); 3) registruojant minėtą ginčo automobilį buvo pateikta naujai Pareiškėjui išduota 2011-03-30 ir šiuo metu galiojanti asmens tapatybės kortelė Nr. *duomenys neskelbtini*, o ne prarasta asmens tapatybės kortelė. Vilniaus TM pakartotinio patikrinimo metu pagal Vilniaus VPK pateiktus dokumentus taip pat nustatė, kad Vilniaus apylinkės prokuratūros 2014-11-07 nutarimu buvo sustabdytas ikiteisminis tyrimas Nr. 13-1-00264-14 pagal nusikalstamos veikos požymius, kad, pasinaudojus prarasta asmens tapatybės kortele bei suklastojus dokumentus, buvo užregistruoti septyni automobiliai (tarp jų ir „Land Rover Freelander“), nes atlikus visus reikiamus procesinius veiksmus ir išnaudojus visas galimybes, nebuvo nustatytas asmuo, kuris, Pareiškėjo teigimu, suklastojęs pirkimo–pardavimo sutartį, jo vardu įregistravo automobilį „Land Rover“.

Atitinkamai Vilniaus TM, vadovaudamasi Bendrijos muitinės kodekso ir Bendrijos muitinės kodekso įgyvendinimo nuostatomis, pripažino Pareiškėją skolininku muitinei už importuotą ir nedeklaruotą automobilį „Land Rover Freelander“ bei įregistravo jam mokestinę prievolę (223 Eur muitą, 514 Eur PVM, 123 Eur delpinigius ir 73 Eur baudą). Muitinės departamentas ginčijamu 2015-11-06 sprendimu Nr. 1A-493 patvirtino Vilniaus TM Pareiškėjui įregistruotą mokestinę prievolę.

Pareiškėjas skunde Komisijai neigia įsigijęs ginčo automobilį „Land Rover Freelander“, nurodo, kad šio automobilio dokumentai registracijai VĮ „Regitra“ buvo pateikti jam nežinomo asmens, o muitinė nesiaiškino, koks Pareiškėjo asmens dokumentas buvo pateiktas VĮ „Regitra“, be to, kai buvo registruojamas ginčo automobilis, Pareiškėjas buvo darbovietės (UAB „R1“) teritorijoje, dėl 2011 metais jo prarasto asmens dokumento galimo neteisėto panaudojimo yra vykdomas ikiteisminis tyrimas Nr. 13-1-00264-14, kurio metu buvo atlikta Pareiškėjo rašysenos ekspertizė ir nustatyta, kad VĮ „Regitra“ 2013-05-23 pateiktame prašyme „Dėl transporto priemonės registravimo“ Nr. 9559726 Pareiškėjo parašas yra suklastotas. Remdamasis šiais bei kitais skunde išdėstytais motyvais, Pareiškėjas prašo panaikinti Muitinės departamento sprendimą.

Pažymėtina, jog Bendrijos muitinės kodekso 4 straipsnio 1, 9, 10, 12 dalyse įtvirtinta, kad skola muitinei apibrėžiama kaip asmens prievolė sumokėti pagal galiojančias Bendrijos nuostatas atitinkamoms prekėms taikomų importo muitų (importo skola muitinei) arba eksporto muitų (eksporto skola muitinei) sumą; importo muitai – tai muitai ir muitams mokamiems už importuojamas prekes lygiavėrio poveikio privalomieji mokėjimai; skolininkas – bet kuris asmuo (fizinis asmuo, juridinis asmuo, asmenų bendrija, neturinti juridinio asmens teisinio statuso), privalantis sumokėti skolą muitinei. Pagal Bendrijos muitinės kodekso 202 straipsnio 1 dalies (a) punktą vienas iš pagrindų importo skolai muitinei atsirasti yra neteisėtas įvežimas į Bendrijos muitų teritoriją importo muitais apmokestinamas prekes.

Vadovaujantis Bendrijos muitinės kodekso 37 straipsniu į Bendrijos muitų teritoriją įvežtos prekės nuo jų įvežimo momento yra muitinės prižiūrimos tiek laiko, kiek, atitinkamais atvejais, reikia jų muitiniam statusui nustatyti, o ne Bendrijos prekių atveju, nepažeidžiant 82 straipsnio 1 dalies, tol kol pakeičiamas prekių muitinis statusas, jos įvežamos į laisvąją zoną, padedamos į laisvąją sandėlį reeksportuojamos ar sunaikinamos vadovaujantis 182 straipsniu. Pagal Bendrijos muitinės kodekso 38 ir 40 straipsnius į Bendrijos muitų teritoriją įvežamas prekes muitinei turi pateikti asmuo, kuris jas įveža į minėtą teritoriją, arba, atitinkamais atvejais, asmuo, kuris prisiima atsakomybę už jau įvežtų prekių gabenimą. Jei dėl nenumatytų aplinkybių arba 38 straipsnio 1 dalyje nustatytos prievolės neįmanoma įvykdyti, asmuo, privalantis įvykdyti tą prievolę, arba vietoj jo, bet kuris kitas asmuo turi nedelsdamas informuoti muitinę apie susidariusią padėtį (Bendrijos muitinės kodekso 39 str.). Pagal Bendrijos muitinės kodekso 79 straipsnį išleidimas į laisvą apyvartą suteikia ne Bendrijos prekėms Bendrijos prekių muitinį statusą. Tai reiškia, kad prekėms pritaikytos prekybos politikos priemonės, atlikti kiti nustatytieji prekių importo formalumai ir kad prekės apmokestintos visais teisiškai privalomais sumokėti muitais.

Įvertinus šias teisės aktų normas, daryti išvada, kad transporto priemonė „Land Rover Freelander“ (kėbulo Nr. *duomenys neskelbtini*), kuri buvo įvežta į Europos Bendriją iš Šveicarijos Konfederacijos ir įregistruota Pareiškėjo vardu, vadovaujantis Bendrijos muitinės kodekso 38–40 straipsnių nuostatomis, privalėjo būti pateikta ir deklaruota muitinėje. Bylos aplinkybės patvirtina (dėl jų ginčo nekelia ir Pareiškėjas), kad šie veiksmai nagrinėjamu atveju nebuvo atlikti, todėl Vilniaus TM pagrįstai transporto priemonę pripažino neteisėtai importuota. Kaip minėta, importo skola muitinei atsiranda neteisėtai įvežant į Bendrijos muitų teritoriją importo muitais apmokestinamas prekes, o skolininkais pagal 202 straipsnio 3 dalyje įtvirtintą teisės normą laikomi asmenys, neteisėtai įvežę tokias prekes, taip pat asmenys, dalyvavę neteisėtai įvežant prekes ir žinoję arba, yra pagrindo manyti, turėję žinoti, kad toks prekių įvežimas neteisėtas, ir bet kurie asmenys, įsigiję arba laikę atitinkamas prekes ir jų įsigijimo arba gavimo metu žinoję arba, yra pagrindo manyti, turėję žinoti, kad prekės buvo įvežtos neteisėtai.

Pabrėžtina, kad Pareiškėjas laikosi pozicijos, jog savo vardu jokių transporto priemonių (tarp jų ir ginčo automobilio) neregistravo VĮ „Regitra“, t. y. ne jis teikė 2013-05-23 prašymą Nr. 9559723 „Dėl transporto priemonių registravimo“, nepasirašė 2013-05-08 pirkimo–pardavimo sutarties, kurioje pardavėju nurodytas M. A., gyvenantis *duomenys neskelbtini* (gyvenamoji vieta – *Zürich*), o pirkėju – Pareiškėjas, gyvenantis *duomenys neskelbtini*. Šią Pareiškėjo poziciją, remdamasi byloje surinktų duomenų visuma, Komisija vertina kritiškai.

Pastebėtina, jog priešingai, nei skunde teigia Pareiškėjas, asmens dokumentas, pateiktas VĮ „Regitra“ registruojant transporto priemonę „Land Rover Freelander“ (kėbulo Nr. *duomenys neskelbtini*), muitinės buvo nustatytas, remiantis kartu su VĮ „Regitra“ 2015-06-03 raštu Nr. (1.5)-24-852 Vilniaus TM pateiktais dokumentais (2013-05-08 sudaryta automobilio pirkimo–pardavimo sutartimi, automobilio techniniu pasu, 2013-05-23 prašymu dėl transporto priemonės registracijos Nr. 9559726, tarnybinėmis žymomis, kurias pildo VĮ „Regitra“ darbuotojas) bei VĮ „Regitra“ 2015-06-05 el. atsakymu Muitinės departamentui. Minėtuose VĮ „Regitra“ dokumentuose yra aiškiai įvardinta asmens tapatybės kortelė Nr. *duomenys neskelbtini*, kuri buvo pateikta su dokumentais įregistruoti ginčo transporto priemonę. Iš Duomenų apie asmenį registro buvo neginčijamai nustatyta, kad minėta asmens tapatybės kortelė buvo 2011-03-30 išduota Pareiškėjui ir yra galiojanti iki 2021-03-30.

Komisijos posėdžio metu Muitinės departamento atstovas paaiškino, kad transporto priemonės įregistravimo į Lietuvos Respublikos kelių transporto priemonių registrą metu VĮ „Regitra“ atsakingi darbuotojai tikrina transporto priemonę ketinančio užregistruoti asmens tapatybę, o sistema automatiškai išduoda pranešimą, jeigu tapatybės dokumentas yra negaliojantis, asmuo ieškomas ir t. t. Pažymėtina, jog tokia asmens, atvykusio į VĮ „Regitra“ registruoti automobilio, dokumentų patikrinimo tvarka įtvirtina ir Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministro 2001-05-25 įsakymu „Dėl motorinių transporto priemonių ir jų priekabų taisyklių patvirtinimo“ Nr. 260 (įsakymo redakcija, galiojusi nuo 2011-04-10 iki 2014-01-01) patvirtintose taisyklėse. Motorinių transporto priemonių ir jų priekabų taisyklių 57 punkte yra nurodyta, jog įsigijus Lietuvos Respublikoje neįregistruotą transporto priemonę pareiškėjui (transporto priemonės valdytojui) būtina kreiptis į VĮ „Regitra“ ir transporto priemonę įregistruoti prieš pradėdant ją eksploatuoti Lietuvos Respublikos viešajame eisme. Transporto priemonės įregistruojamos, kai pareiškėjai dokumentus VĮ „Regitra“ darbuotojams pateikia *asmeniškai*, t. y. įregistruodamas transporto priemonę pareiškėjas kartu su prašymu, kurį pareiškėjo vardu užpildo VĮ „Regitra“ darbuotojas, o užpildytą prašymą savo parašu patvirtina pareiškėjas, pateikia savo asmens dokumentą (58, 59, 60.1 punktai). Registruojamų transporto priemonių valdytojų duomenų sutikrinimui naudojami atitinkamų registrų duomenys arba pagal šiuos registrų duomenis išduoti dokumentai (65 punktas). Nagrinėjamu atveju, nustatius, kad automobilio „Land Rover Freelander“ (kėbulo Nr. *duomenys neskelbtini*) registracijos VĮ „Regitra“ metu buvo pateikta 2011-03-30 išduota ir iki šiol galiojanti Pareiškėjo asmens tapatybės kortelė Nr. *duomenys neskelbtini*, t. y. ne 2011-02-25 iš Pareiškėjo pavogta asmens tapatybės kortelė Nr. *duomenys neskelbtini*, dėl kurios praradimo Pareiškėjo iniciatyva Vilniaus apskrities vyriausiojo policijos komisariato Vilniaus miesto antrajame policijos komisariate buvo pradėtas ikiteisminis tyrimas Nr. 13-1-00264-14. Be to, dar iki 2015-05-23 prašymo dėl minėtos ginčo transporto priemonės registracijos pateikimo 2015-05-08 surašytoje pirkimo–pardavimo sutartyje yra nurodytas tikras Pareiškėjo registracijos adresas (*duomenys neskelbtini, Lithuania*), tačiau Pareiškėjui viso mokesstinio ginčo negarinėjimo metu nepateikus jokių argumentų, kaip ir kas galėjo be Pareiškėjo žinios pasinaudoti jo dar ir šiuo metu galiojančiu asmens tapatybės dokumentu, bei nurodyti konkrečiai jo registracijos adresą, Pareiškėjo pozicija dėl jo nedalyvavimo registruojant ginčo automobilį vertintina kritiškai. Pabrėžtina, jog aplinkybės dėl galimo dokumentų klastojimo buvo tiriamos ir ikiteisminiame tyrime, tačiau Vilniaus apylinkės prokuratūra 2014-11-04 nutarimu sustabdė ikiteisminį tyrimą Nr. 13-1-00264-14, atsižvelgusi į tai, kad ikiteisminio tyrimo metu visi reikiami proceso veiksmai buvo atlikti ir išnaudotos galimybės nustatyti nusikalstamą veiką padariusį asmenį, tačiau toks asmuo nenustatytas. Pabrėžtina, jog pats ginčo automobilio registracijos faktas nėra paneigtas ir po atlikto ikiteisminio tyrimo Nr. 13-1-00264-14.

Pareiškėjas skunde yra išdėstęs motyvą, kad rašysenos specialistas ekspertizės akte nurodė negalintis patvirtinti, jog prašyme yra Pareiškėjo parašas. Pareiškėjo minimoje Lietuvos policijos Kriminalistinių tyrimų centro 2014-10-24 specialisto išvadoje Nr. 140-(4680)-IS1-5434 nurodyta, kad „parašai (I. P. vardu), esantys: 2013-05-23 prašyme dėl transporto priemonės registracijos Nr. 9559726; 2013-05-08 dokumente „Kaufvertrag“ I. P. vardu <...>, tikėtina, yra atlikti ne I. P., o kito asmens ranka“. Minėtame dokumente taip pat nurodyta, kad išvada

pateikiama tikėtinoje formoje dėl tiriamųjų parašų paprastumo, mažo grafinio informatyvumo, labai didelio variantiškumo, atlikimo sąlygų skirtumo, kas neleidžia vienareikšmiškai atlikti visapusiško išaiškintų požymių įvertinimo. Komisija, įvertinusi pateiktą 2014-10-24 specialisto išvadą visų aukščiau nurodytų aplinkybių visumoje, mano, kad minėta išvada negali būti pripažinta esmine ir paneigiančia faktą, kad transporto priemonės „Land Rover Freelander“ (kėbulo Nr. *duomenys neskelbtini*) įsigijimo sandorį sudarė ir automobilį VĮ „Regitra“ įregistravo Pareiškėjas.

Pareiškėjas skunde Komisijai taip pat akcentavo, jog Muitinės departamentui teikė darbovietės (UAB „R1“) patvirtintą 2013 m. gegužės mėn. darbo laiko apskaitos žiniaraštį, kuris esą nebuvo tinkamai įvertintas. Pasisakydama šiuo skundo aspektu, Komisija pažymi, jog UAB „R1“ patvirtintame 2013 m. gegužės mėn. darbo laiko apskaitos žiniaraštyje yra įvardintas bendras darbuotojo – šaltkalvio (I. P.) išdirbtų valandų skaičius per tam tikrą laikotarpį. Todėl iš šio žiniaraščio galima spręsti tik apie bendrai dirbtas Pareiškėjo valandas 2013 m. gegužės mėnesį bei konkrečiai to mėnesio 23 dieną, tačiau toks žiniaraštis nelaikytinas patvirtinančiu Pareiškėjo įrodinėjamą aplinkybę, t. y. kad 2013 m. gegužės 23 dieną jis negalėjo nuvykti į VĮ „Regitra“, šios įstaigos darbo metu, įregistruoti automobilį.

Taigi, Pareiškėjui nepateikus į bylą objektyvių duomenų, jog jis nedalyvavo automobilio „Land Rover Freelander“ (kėbulo Nr. *duomenys neskelbtini*) įsigijime, registravimo VĮ „Regitra“ metu pateikiant galiojusią Pareiškėjui naujai išduotą asmens tapatybės kortelę Nr. *duomenys neskelbtini*, ištyrus bylos rašytinių aplinkybių visumą bei vadovaujantis aukščiau nurodytų teisės normų sisteminė analize, darytina išvada, kad Muitinės departamentas priėmė teisėtą bei pagrįstą sprendimą pripažinti Pareiškėją skolininku muitinei dėl neteisėtai įvežto ginčo automobilio į Bendrijos muitų teritoriją bei patvirtinti jam apskaičiuotą mokesstinę prievolę.

Konstatuotina, kad ginčijamas Muitinės departamento sprendimas atitinka Viešojo administravimo įstatymo 8 straipsnio individualiam teisės aktui keliamus reikalavimus, yra pagrįstas faktinėmis aplinkybėmis ir teisės aktų normomis, todėl tvirtintinas, o Pareiškėjo skundas negali būti patenkintas jame išdėstytais argumentais, todėl jis atmestinas.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 str. 4 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

Patvirtinti Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2015-11-06 sprendimą Nr. 1A-493.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 str. 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokesstinį ginčą (arba mokesstinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Veršeliene

Komisijos nariai

Laura Milašiūtė

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

